

DRUHÁ STRANA LÁSKY - II.

Ášter 1/2, 06. 11. 2009

Přede měm jsem Janince zadala otázku, na které jsem chtěla znát odpověď. Dnes jsem odpověď dostala a musím napsat, že to vskutečně ve mně jen utvrdilo můj první názor. Ano, bohužel, zase jedna, která platí za svou slávu - ale bohužel i neschopnost jednat se sebou. Tedy v onom pravém slova smyslu "sebe" "vám".

Představuji si tyhle ženy jako malá zmatená kuřátka, vypuštěná v pravé poledne vskutečně dne mezi shonem na Václaváku. Některá to přejdou, přejdou - jiná holt mají smůlu...

Milá Danielo, děkuji za brzký přístup k mým problémům. Mám asi dnes opravdu krizi, v noci jsem nespala a tak to tak vypadá. Vskutečně mi píší, že má můj přítel je sobec, ale přesně to on říká o mě, a nejen to. Že jsem peníze a proto jsem s ním... To by pak ale musel fakt být finanční na tom době. Tak nyní odpovím na otázky: 1) Žije s námi má 20letá dcera, bývá tu tak 4 dny v týdnu, zbytek je u přítelkyne nebo u babičky 2) V bytě je trvale přítel, já, a obě mé dcerky; ta starší tu ale téměř nebývá, přes týden je ve škole a víkendy i prázdninách u přítelkyne v Praze, kde si pronajímá byt 3) Do rekonstrukce jsem prakticky nedávala žádné peníze, přestože tak bylo v plánu; vlastně tu mám jen nábytek z předchozího bydliště a vybavení kuchyně. Ne kde byl zlom, ale přítel i jeho matka mi dali najevo, že tady je to plánováno pro jeho dceru, a já jsem jen nájemník a nic víc. 4) Hospodářství s penězi? Veškeré na světě soužití není my a společné vyžití s penězi, ale na prvním místě jsou jeho dcerky, společníci pro ně, splacení nové hypotéky na byt, (také přepsal podíl bytu na ně, takže bude jejich). Byly 3 měsíce na práci, i zkusila práci pojišťovny; ale není smlouva, nejsou peníze, ješitost, že jsem to vzala jen na 2 měsíce a tak zase budu na práci, kde poberu necelých 5000. Z toho platím příteli 2500 za energie. Dcerka, co tu bydlí s námi, po maturitě nesehnala práci a je (bez nároku na peníze) taky na práci. Ale nechala jsem ji, ať si vyžije z úspor, protože já taky už moc peněz nemám. A přítel občas koupí nějaké jídlo, salát, banány, ale já moc nejím, ani tě nemám chuť. 5) Problémy s jeho matkou jsem měla sama proto, že i přítel sliby přítelkyne i jeho bratra, že s matkou promluví, nakonec všude skončilo jen na slibech a přítel oslavil narození dokonce přítelkyne v bratrův domě, že mám problémy s matkou, že ji u nás nechci... Přítelom právě on svou mámu do jejího nového domu nechce, protože ona už není zrovna moc na úrovni. 6) Nemám s nimi cokoli vyžít, nějak vyvrátit, když něco není pravda, smějí se mi jen a opakují mi s úsměvem svoje lásky. A já jsem zcela bezmocná... 7) Uvažovala jsem už o ledasčím, třeba, zkusím přejít na letní chatu. Teď má dráha jak tak tak po delší době uvidím starší dcerku. A taky jsou takové drobné nepřijemnosti... Ta mladší dcera tu s námi bydlí, si přivede občas svého přítelkyne a má je trapná, když není naveno; ale jednak nikdy nevím, kdy tu nejednou se pak naveno vyhazovalo, protože se zkazilo; a taky - to víte, panelák - cítím se nepřijemně, když musím kdy máš projít po chodbě do koupelny, (když jsem ve spodním prádle, ani noční košili...). Snažila jsem se s dcerou o tom vskutečně promluvit, ale se zlou jsem se potázala, prý jí její vztah závidím a můj přítel to zavrhl, když jsem řekla, že toho jejího nenávidím. Taky přítel nějak bezdůvodně řáčí: stalo se, že jsem nebyla jedno pondělí hod. odpoledne doma a bylo zle. A že jsem byla cítit chlapem, že nejsem prý tak svatá, jak si sama myslím. No, a já ten celý týden jsem se setkala s mužem leda, když mi v autobuse prodával jízdenku, nebo jsem na oběd seděla vedle našeho kolegy - spolu s dalšími holkami... Zase jsem se rozepsala, ale ani zdaleka by to nebylo vskutečně... musím přiznat, že jsem se už i jednou zhroutila. Taky jsem zašla k psychologice. Přítel napřed říkal, že ať to domluvíme, že přijde se mnou, ale nakonec to vzdal. No, teď jsme na tom stejně. Tak jsem dnes schůzku na pátek 8 hod. ráno, jsem ráda, že je to tak brzy, ale čekám, že zase dopadnu zle. Nemám sílu vpsat, co se u nás dělo za poslední týden, ale věra mi přítel řekl, že vskutečně projedu, že se ukáže, jaká jsem nahrávala a pak sestřihala poslední hádku, takže slyšet jsem jen já. Ano, já fakt křičela.. ale na opilce, který měl hnusný vzhled a poněkud má. Prosím, nepište mi, protože jsem s ním, já to neunesu, chtěla by nás takový, jací jsme byli dřív. Vyhledat, kde byla ta chyba a pokusit se to napravit, pokud je šance. Ano, je plno věcí, co se nezapomenou, ale to je život, ne? Jinak - díky vskutečně za rady a hlavně KUDLANCE a Daniele za stránky, který jsou skvělé. Ahoj vám všem, Jana